

UFO NYTT

NR 1 1995

Västerberglagens

UFO förening

UFO-NYTT

Innehåll:

- s 2. Förord.
- 3-4. Bildgåta för forskarna.
- 5. Klipp.
- 6-8. Rapporter.
- 9. Hälleforsfallet.
- 10. Klipp.
- 11-13. Efterforskning.
- 14-15. Danska UFO rapporter.
- 16-17. Visst finns det flygande tefat...
- 18. Klipp
- 19. Nya böcker
- 20-22. Rapport från Gotland.
- 23. Klipp

UFO-NYTT är en medlemstidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO förening.
Tidningen utkommer 4 gånger per år.

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

BOX 99

77722 SMEDJEBACKEN. Tel 0240 79135

Intresserad av att ha en
mysig kväll under stjärn-
himlen med oss?
Vi fräffas och "observerar"
intar medhavd matsäck och
har det allmänt mysigt...
Kontakta Lars 0240-23563

FÖRORD.

Ordet kult vill man placera långt bak i tiden, men tyvärr så är det exakt vad en del människor sysslar med i stor skala. Det verkar som en riktig våg av människor som söker tröst och vägledning i någon form av religiös aspekt. Man vill tro att vi ska få hjälp från rymdvarelserna, och att dom i sin tur utsett "jordiska profeter". Dessa personer "utvalda" tar ockerpriser för sina föredrag, böcker, teckningar och inte minst sina kurser. Här skulle skattemyndigheterna kunna få in massor, för finns det mygel så är det här. Det otäcka är, att människor med svåra psykiska problem blir indragna i detta. Vem i hela världen hjälper dessa? Människor som går på dessa föredrag ifrågasätter ingenting. Dom få som gör det, dom är udda. Ut med dom.

UFO-frågan är ingen enkel fråga. UFO har förmodligen funnits från människans begynnelse. Dom personer som verkligen upplevt närkontakt berättar helt andra saker, än dom "utvaldas". Dom går heller inte ut i massmedia på samma vis. Dom får inga pengar eller dyrkan. Dom är vanliga arbetande människor. Själv tror jag att vi nog måste hjälpa oss själva utan inblandning av "utomjordingar". Därmed inte sagt att dom inte skulle finnas. Men trovärdheten för mig är inte en pratmakare som pratar om saker, som en vanlig människa inte kan kontrollera. Eller slänger sig med utländska ord, som ingen vet vad de betyder. Det finns en mängd rapporter från "enkla" människor som har en UFO-observation av "närkontakt", sedan händer inget mera. Varför skulle jag betala en massa pengar för kurser eller föredrag av människor som inte talar sanning? Så tycker och tänker jag, och säkert fler med mig.

Däremot måste det finnas kunskap och kapacitet att hjälpa människor som verkligen upplevt saker. Dom behöver allt vårt stöd. Dessa människor kräver inget annat än en, engångslyssnare. Dom är villiga att ställa sig till vetenskapens tjänst. Och dom flesta vill inte valsa runt i massmedia. Detta respekterar jag.

Många kommer att säga att vi inte tror på UFO. Men det är helt fel, vi vet att UFO-fenomenet finns. Vi hade aldrig haft denna förening kvar om vi inte trott på det vi gemensamt arbetar för. Vi har funnits i 20 år. Då fanns inte så många "utvalda", dom har kommit till de sista 5-10 åren. En som inte är utvald

Gudrun Andersson.

VISST FINNS FLYGANDE TEFAT!

Nobelpristagare erkänner: Vi har ingen förklaring

Den här bilden är en gåta för forskarna!

● Minst 10 000 människor har sett flygande tefat. Alla upplevelser finns dokumenterade i Arkivet för UFO-forskning i Norrköping, det största i Europa.

● Helt oförklarlig är bilden som togs utanför Mora en natt 1952. Även Försvarets forskningsanstalt tror att den visar ett UFO!

TEXT: INGEMAR NORLÉN
FOTO: LEIF HALLBERG

Det är inte så lätt att hitta Arkivet för UFO-forskning (AFU). Lokalen finns i en källarvåning i ett hyreshus i stadsdelen Jura i Norrköping. Någon skylt finns inte på den diskreta dörren.

Men när man väl klivit in i lokalen öppnar sig okända, spännande världar av flygande tefat, lysande eldbollar, vinande skivor av silver och små utomjordiska varelser i glänsande overculler. Här finns berättelserna om personer som tagits ombord i flygande tefat och fått flyga med till underbara världar, men också vittnesmål om personer som genomgått otrevliga undersökningar av främmande varelser som landat på vår planet.

— Här samlar vi allt som rör UFO-fenomenet, säger Clas Svahn, 35, som är ordförande i föreningen UFO-Sverige. Och eftersom vi tar vara på allt är mycket av materialet rent skräp. Men här finns också resultat av ytterst seriös forskning.

— Det KAN alltså tänkas att sanningen om UFO:na finns i någon av våra hyllor. Det gäller bara att hitta denna sanning, tillägger Clas och verkar inte helt övertygad om att han kommer att lyckas med den uppgiften.

Störst i Europa

UFO-Sveriges arkiv startade för 20 år sedan och i dag innehåller det den största samlingen i Europa av material kring UFO-fenomenet.

Här finns 2 000 böcker, mer än 20 000 tidningsartiklar, 10 000 rapporter från människor som observerat något intressant fenomen, fotografier, videofilmer och annan dokumentation. — Vem som helst får komma hit och studera materialet. Här finns underlag för en och annan doktorsavhandling, säger Clas Svahn med stolthet i rösten.

Clas har varit intresserad av UFO-frågan sedan tonåren. Det började då han kikade på stjärnor i sitt teleskop hemma i Mariestad.

— En gång dök ett lysande föremål plötsligt upp i synfältet. Det steg upp över Väneren och flög in över stan. Då visste jag inget om UFO, men jag kände en stark lust att försöka ta reda på vad det kunde ha varit.

Vad det var som syntes i teleskopet den där gången för 20 år sedan vet Clas fortfarande inte, men sedan dess är han fast i ämnet. Till vardags är han journalist på Dagens Nyheter. Yrkeskunskaperna har han god nytta av då han på fritiden ägnar sig nästan helt och hållet åt att studera UFO-fenomenet.

Clas och hans kollegor, som arbetar oavlönat på AFU, lägger

ned stor möda på att kontrollera alla berättelser, som kommer in från allmänheten. Vad var det som syntes på himlen egentligen? Misstog sig observatören? Var det kanske ett flygplan, en väderballong eller något så enkelt som en gatlykta?

Men det kan också vara litet mer avancerade saker som rymdskrot som brinner upp i atmosfären, robotuppskjutningar i Ryssland eller planeter som lyser ovanligt klart.

— Våldigt ofta är det den starkt lysande Venus som folk uppfattar som ett UFO. Ja, det kan finnas hundratals förklaringar. Sådana misstag måste vi sälla bort så att materialet blir så trovärdigt och seriöst som möjligt, säger Clas, som medger att han har blivit allt mera skeptisk med åren.

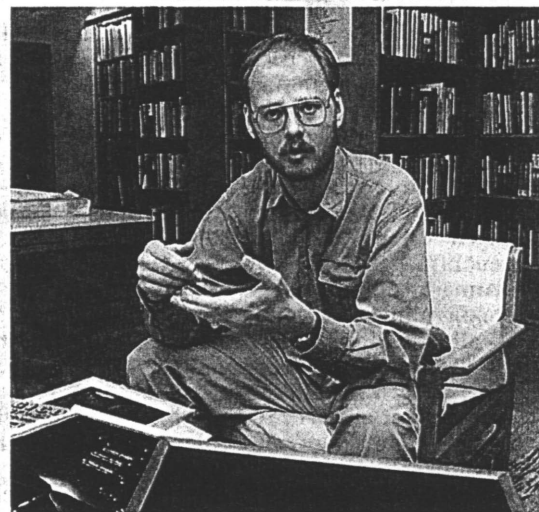
Små gröna män

Detta hindrar dock inte att de mest kritiska UFO-forskarna anser att det finns tecken som tyder på att det existerar främmande farkoster som kretsar kring vår planet. Och att de ibland landar och tar sig en närmare titt på vår civilisation.

— Många som har upplevt något märkligt blir irriterade när vi ställer en massa frågor. Men det är så vi måste jobba. När vi skalat bort alla misstag så återstår ju det bästa, det som kan vara ett riktigt UFO.

I dagligt tal brukar man tala litet lättvindigt om flygande tefat och små gröna män. Men det gör man inte i UFO-Sverige. Man undviker populära mytbilder. Man vill inte heller bekänna sig till "troende" UFO-vänner.

— Jag är skeptiker. Som sådan är det lättare att granska de rap-

Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige, tror att sanningen om flygande tefat finns i den stora samlingen rapporter i Arkivet för UFO-forskning i Norrköping.

porter som kommer in, fastslår Clas Svahn.

Men han konstaterar samtidigt att några procent av de iakttagelser som görs inte kan förklaras på ett naturligt sätt. Och kan de inte förklaras så kan de lika gärna härröra från främmande civilisationer någonstans i världsrymden.

Clas beklagar att det svenska försvaret inte längre visar något större intresse för UFO-frågan.

— På 50-talet lade försvarssta-

Den här bilden som togs en natt 1952 i Mora är den enda som Försvarets forskningsanstalt erkänner som ett UFO.

inte kan förklaras på något sätt. Bilden togs av en man utanför Mora en natt 1952. De två starkt lysande punkterna är fortfarande en gåta för forskarna.

"Ljusfenomenet påminner icke om något som vi tidigare sett eller erfarit", skrev Hannes Alfvén, professor vid Tekniska Högskolan och nobelpristagare i fysik, efter att ha analyserat fotografiet.

Möte med rymdmän

Småläningen Ante Jonssons upplevelser är annars det som fascinerar Clas Svahn mest.

— Jonsson påstår att han har regelbundna kontakter med ett rymdskepp som för honom till främmande civilisationer. Jonsson kan själv inte dra gränsen mellan vad som är verklighet och vad som är inre upplevelser. Det är vanligt att personer som kan berätta om resor med rymdskepp vill tjäna pengar, men det har Ante Jonsson aldrig försökt. Det stärker hans trovärdighet, menar Clas Svahn.

En annan händelse som Clas tillmäter stort intresse är den upplevelse som den så kallade pollenkungen Gösta Carlsson hade i Ängelholm 1946. Under en skogspromenad upptäckte han en märklig farkost i en skogsglänta. Enligt Carlssons beskrivning liknade den ett traditionellt flygande tefat. Det omgavs av ett orange pulserande ljus. Carlsson berättade att han såg elva figurer som arbetade med något på utsidan.

När Carlsson försökte gå nära skeppet gjorde varelserna stopptecken mot honom. Plötsligt steg farkosten med ett vinande ljud och försvann över skogstopparna. Carlsson blev så tagen av upplevelsen att han lät bygga en modell av farkosten på platsen.

— Ett tredje fall som är mycket anmärkningsvärt är det som hände mellan Gävle och Söderhamn 1988. Tre män i ett mindre flygplan upptäckte en robot som följde längs en kraftledning. De försökte flyga efter föremålet men förlorade kontakten med det.

Varifrån?

Även om många rapporter om UFO och flygande tefat grundar sig på misstag, och en stor del

Forts på sidan 83

ben faktiskt ner en hel del pengar på denna forskning. En kommission åkte runt och undersökte fallen grundligt. Den verksamheten lades ned 1965.

På Försvarets forskningsanstalt (FOA) sköter i dag byrådirektören Arne Gjärdman UFO-frågan på tid som blir över. Gjärdmans område är annars ubåtsskyddet längs våra kuster.

För Gjärdman handlar det mest om att ta emot rapporter från allmänheten och informera

dem som vill ha hjälp att tyda en observation.

— Till 95 procent kan alla observationer förklaras på ett eller annat sätt. Men även om FOA inte har något belägg alls för att vi får besök från utomjordiska civilisationer, så håller vi allting öppet. Det finns ju heller inga bevis för att fenomenet inte existerar, resonerar Arne Gjärdman. Gjärdman följer med stort intresse UFO-Sveriges forskning och analyser av de

observationer som görs. Föreningen har faktiskt större resurser än självaste FOA, som inte har en enda krona i budget för UFU-forskning.

Oförklarlig bild

Det finns några företeelser på området som Clas Svahn tycker är intressantare och mera förtroendeingivande än andra.

När det gäller fotografier, så finns det bara ett som FOA betecknar som ett UFO, dvs som

Visst finns det UFO...

Forts från sid 9

handlar om ren och skär bluff, så händer det saker som Clas Svahn och hans kollegor i UFO-arkivet måste godkänna som "äka" UFO.

— Jag är övertygad om att det pågår en trafik av farkoster som kränker vårt lands gränser. Men varifrån kommer de och vilka ärenden har de? Är det främmande makter som har utvecklat en teknologi som vi inte känner till? Eller handlar det om naturfenomen?

— Jag tror inte att man ska nöja sig med en enda tolkning. Frågan är nog mer invecklad än så, menar Clas Svahn.

Själv har han nyligen besökt både Ryssland och USA och talat med folk som påstår att de har haft kontakt med flygande tefat.

— Man kan inte nöja sig med

att lyssna på berättelser i andra och tredje hand. Det enda som duger är att undersöka allting på plats.

På så sätt kan man också avslöja de billiga bluffar som förekommer i branschen. Som då ryska forskare nyligen sålde bilder av ett bombplan som stod parkerat i en av månens kratrar. Vid närmare studium visade det sig att fotografen hade klippt ihop två bilder.

Något skojeri var det dock knappast med den äldsta svenska UFO-rapporten. Händelsen inträffade över Norrköping den 30 oktober 1772.

Trots tjock morgondimma syntes något på himlen som fick åtskilliga norrköpingsbor att spärra upp ögonen. Enligt Norrköpings Wecko-Tidningar visade sig "en Eld-kula, efter ögonmättet af ett Thee-Fats storlek".

Eldkulan stod stilla ett ögonblick, växte i storlek, åkte från öster till väster, "hwarefter den försvann och lämnade som någon ljus eller klar rök efter sig". ■

Sveriges
siare
är rörande
eniga...
1995 blir
spännande

Kyrkan får hjälp av rymd-varelser och omtanken ökar...

Doris Ankarberg i Stockholm är klärvoajant medium och arbetar som terapeut och konsult. På sina seminarier i Sverige och utomlands hjälper hon sökare att utveckla sin intuition och därmed få ett rikare liv.

Om 1995 säger Doris: Varelser – ufon – från andra planetsystem tar kontakt på ett vänligt sökande sätt för att hjälpa oss. Det sker kanske redan på vårvintern. Sommaren är också en speciell tid för detta. Fler än hittills tar emot dem här med öppna sinnen och utan rädsla.

Vi påverkas på många sätt utifrån kosmos och får nya perspektiv. Allt fler strömmar till kyrkorna för att få andlig energi. Jag hoppas att man där rätt förstår den nya medvetenheten.

Den medför också mer gemenskap och vi tar bättre vara på vad vi har. Blommor och plantor får större betydelse.

Det händer mycket intressant i Sverige 1995. Vi upplever något av 50- och 60-talens uppgång men på annat sätt.

Ingvar Carlsson får det slit-samt med många krismöten, men den nya regeringen har kraft och vilja.

Sjukvården återgår till mindre enheter. Inom kriminalvården vänds mycket upp och ner, och resultatet blir förvånansvärt bra.

En kvinna skapar något som blir mycket omtalat. ■

Ufo landar i sydsverige och livet förändras...

Kurt Svensson i Billesholm är känd som medium och hjälper många till kontakt med andra sidan. Speciell förmåga har han i psykometri. När han får ett föremål i handen kan han berätta om tidigare ägare.

Detta ser Kurt för 1995: I år händer det mycket som får oss att rikta blickarna

uppåt och ut mot den oändliga rymden. Besöken av ufon har redan ökat här. I år blir de allt fler. Något landar troligen i Sydsverige.

Under 1996 och 1997 blir rapporter om "flygande tefat" vardagsmat. Allt detta gör att vår världsbild förändras. Intresset för andliga frågor väcks på nytt, men de gammaldags religiösa begreppen håller inte streck. Vi lär oss tolka Bibeln på ett nytt sätt och börjar sträva efter att leva i samklang med kosmos och naturen. ■

Ljus blir el och utom-jordingar tar kontakt...

Heikki Vesa, astrolog och spåman, bor i Fjärdhundra men reser ofta till andra länder för att hålla kurser i konsten att sia. Varje år ger han ut en bok, "Astrologi & Årshoroskop", med förutsägelser för det kommande året.

Här får ni några smakprov: Sveriges ekonomi får en fin start, men statsskulden ökar samtidigt oroväckande och regeringen får utstå mycket kritik. De nyvalda kvinnorna är duktiga men tyvärr fast i gammalt manligt tänkande.

Ingvar Carlsson var nog en smula övermodig då han segrade i höstens val. Kanske kommer han att avgå 1995-96.

Allt fler kvinnor får nu framstående befattningar inom områden som ej är politiska. Arbetslösheten minskar mer för kvinnor än för män.

Fastigheter byter ägare och

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Det är stor skillnad på 1995 års början mot 1985. Vi har nu ett fåtal rapporter, 1985 hade vi den största UFO-vågen som vi någonsin upplevt. Allt började den 9 jan. 1985. Vi var helt oförberedda, hade ingen som helst vana eller erfarenhet av en UFO-våg. Men tack vare Johan Kinneryd fick vi ihop en snygg och dokumenterande sammanställning av alla rapporterna som strömmade in. Johan gjorde ett enormt fint arbete, han lade ner mycket tid, övriga samarbetade med all rapportupptagning som även det tog tid, men det var enormt roligt.

Nu övergår vi till årets första rapporter, dom är visserligen sedan ifjol, men likafullt är det rapporter.

Det har även inkommit rapporter som vi direkt har kunnat lösa som Venus.

RAPPORTER

Plats: Uppsala

Tid: 94 10 30

Obstid: 19.30-20.12

Namn: Magnus Malm. Samt flera observatörer.

Berättelsen:

Det började med att vi skulle gå runt ett sommarstugeområde. När vi hade kommit ca: 230 meter, så såg vi ett cylinderformat moln (På låg höjd). Det stod först rakt ovanför oss. Men när vi svängde, svängde även det. Först lyste det svagt, men efter ett tag ökade ljusstyrkan. Molnet blev ibland längre och ibland kortare. När vi hade gått ca: 1300 meter, så blev det plötsligt dimma. Dimman uppstod på några få sek. (Just där vi var). När vi gick in i dimman var det som att gå igenom en dörr. Inne i dimman var luften jättevarm. Det kändes även som om tiden stod stilla, inne i dimman. Men när vi gick ut ur dimman, så frös vi. Och då såg vi även sökarstrålkastare från NV. Även i SV. Sökarstrålkastarna kom från en ej synlig punkt.

OBS! Det var stjärnklart, +3,5 grader visade termometern, vindstill, inga närliggande lampor, inga ljud hördes från hus o dylikt inte heller från fenomenet, och det var barmark.

Handläggare: Gudrun Andersson

Plats: Moby i Malung.

Tid: 941005

Obstid: 20.45

Namn: Jan Levin. Samt andra observatörer.

Berättelsen:

Tittade ut genom fönstret och såg ett ljus som såg ut ungefär som lampan som sitter på TV masten. Ljuset flyttade sig sakta norrut, och dalade ner i skogen mellan Västerdalälven och en insjö. Vi kunde se ljuset mellan träden. Jag tog bilen för att komma närmare men då var det mörkt och vi kunde inte se det. Berättaren till TV:n att fungera.

Handläggare: Lars-Börje Andersson.

Plats: Moby i Malung

Datum: 940912

Obstid: ca. 21.30 - 22.00

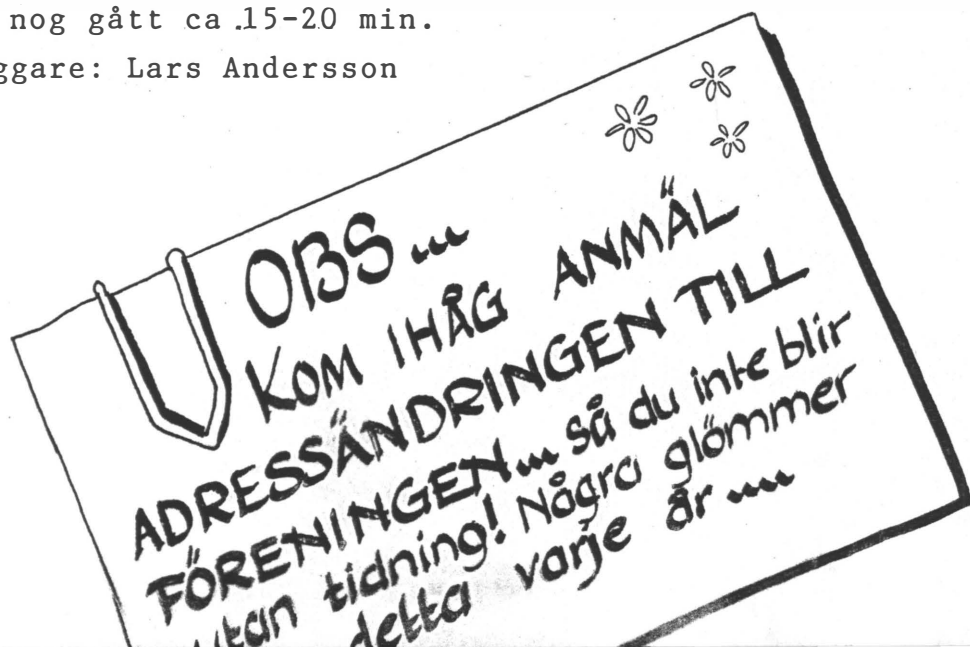
Namn: Vivianne Berntsson. Samt andra observatörer.

Berättelsen:

Den 12 sept. var vi 5 personer som satt hemma vid köksbordet på kvällen, klockan var mellan 21.30-22.00 någon gång. Plötsigt fick jag se ett rödgult sken mellan några kvistar i en stor gran. Vi satt en stund och tittade på det, men för att kunna se bättre så gick vi ut på gården och ställde oss. Föremålet eller skenet som vi såg var stort och rödgult. Det fanns inte några riktigt tydliga konturer, men vi uppfattade det som om det var avrundat uppåt till höger, för att sedan vara mer trekantigt, snett nedåt till vänster. Vi hörde inga ljud. Det rörde sig sakta ifrån oss för att sen försvinna bakom horisonten.

Från det att jag såg skenet till dess att det försvunnit, så hade det nog gått ca. 15-20 min.

Handläggare: Lars Andersson

Plats: Hedemora

Datum: 940304

Obstid: 10.50-10.55

Namn: Ulrika Carlsson

Berättelsen:

Fredagen den 4/3 -94 satt jag och såg på TV. Klockan var 10.50 och filmen var på kanal 1, och hette "Tuppen". Då såg jag hur det blev jätteljust på balkongen. Jag ropade på min sambo, klev upp och såg efter vad det var. Men ljuset försvann över hustaket när jag öppnade balkongdörren. I samma stund började TV:n att brusa. Enda ljud som hördes ute var folk på stan, och en och annan bil. Bruset fortsatte 4-5 sek. efter att ljuset försvunnit. Alltihop tog ca. 8 sek. Sambon hörde bara bruset på TV:n.

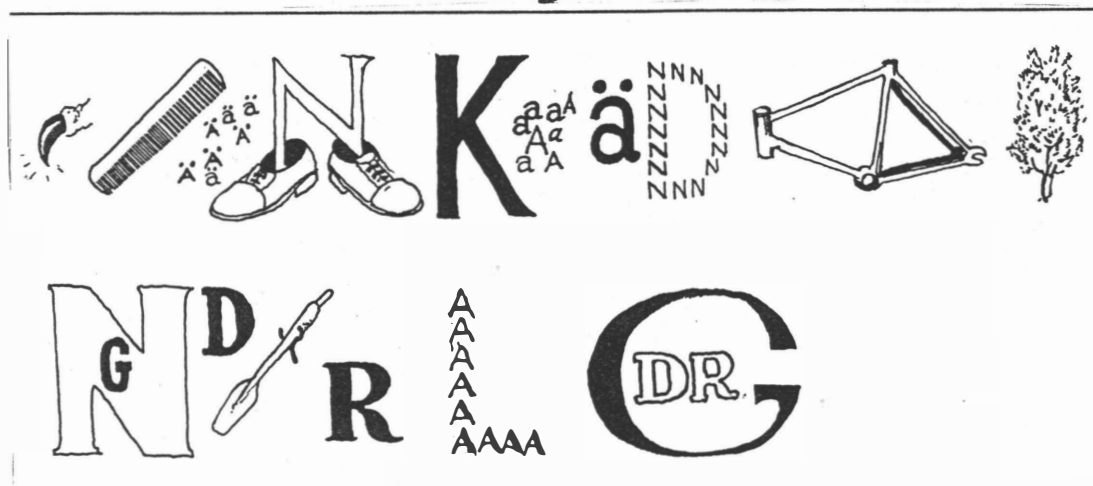
Handläggare: Gudrun Andersson.

Snejk

av ALLAN "Sols" SALISBURY

Klurigt...

Min största gåta som polisman: Vad var det för mystisk farkost vi såg?

● Under 37 år som polis har förre polischefen Björn Fagrell, 77, i Hällefors varit med om en hel del. Men sitt livs största mysterium upplevde han en höstkväll för 13 år sedan...

Under ett helt liv som polis har Björn Fagrell, 77, varit med om det mesta och funnit lösningen på de flesta gåtor. Men en händelse som han var med om för 13 år sedan har han ännu inte blivit klok på.

Vad var det för en stor farkost som sakta svävade över Hällefors samhälle i Bergslagen en höstkväll 1981?

— Vi var många som såg den, men folk blev skrämde och vill ännu inte tala om upplevelsen, säger Björn Fagrell till Hemmets Journal.

Hösten 1981 hade Björn Fagrell nyligen pensionerats

efter 37 år som polis. I många år hade han varit polischef i Hällefors i västra Västmanland, ett arbete som han hade trivts mycket bra med.

— Den första tiden som pensionär saknade jag mina arbetskamrater och gemenskapen på stationen. Därför brukade jag hälsa på dem ibland och dricka en kopp kaffe och prata gamla minnen.

Märklig syn

Det gjorde han också den 15 oktober 1981. Halvåtta på kvällen sa han adjö och klev ut på trappan för att åka hem till hustrun i Gåsborn på andra sidan Värmlandsgränsen. Det hade börjat skymma.

— Just när jag klev ut på planen utanför polisstationen råkade jag titta snett upp på himlen västerut. Där kom en stor farkost glidande på mycket låg höjd. Först trodde jag att det var ett flygplan som var på väg att nödlanda, men så fick jag se de stora ljusramperna som lyste i alla regnbågens färger. Då förstod jag att det var något annat, något som jag aldrig sett maken till.

Farkosten rörde sig över ett småindustriområde intill Svartälven, som rinner genom Hällefors. Fagrell bedömer att den var ungefär så stor som två hopkopplade bussar, men på grund

av dimman och mörkret såg han inga tydliga konturer.

— Över älven låg en tjock dimma, som farkosten gömde sig i, så jag såg inga detaljer på den. Men jag följde den med blicken några hundra meter norrut och var hela tiden lika förundrad över de många lamporna som lyste och skimrade i alla möjliga färger. Jag blev inte mindre förvånad då farkosten plötsligt ändrade riktning i en rät vinkel, en manöver som inget flygplan kan göra. Den gick alldeles tyst.

Vettskrämda

Björn Fagrell stod kvar och bevittnade hur farkosten återigen svängde i rät vinkel och fortsatte söderut över östra delen av samhället.

— Plötsligt satte farkosten full fart, samtidigt som det slog ut en orange eldflamma ur änden. På några sekunder var den försvunnen!

Björn Fagrell var inte ensam om att bevittna det säregna skdespelet. Många människor stod som förhåxade och följde farkostens bana över brukssamhället.

— En flicka som var på väg till jobbet i bitjettkassan på Folkets hus och hennes föräldrar blev vettskrämda. Och ett helt arbetslag som sorterade virke vid sågen, som ligger vid älven, befann sig alldeles under farkosten. De blev naturligtvis mycket förundrade.

En av dem som såg farkosten på nära håll var Fagrells polis-kollega, Dan Hagström, som var ute och rastade sin hund på en väg i östra delen av Hällefors. Efteråt berättade han för Fagrell att han såg att farkosten var spolformad och hade en rad med smala rektangulära fönster längs kroppen och att det syntes ett starkt blåvitt sken inifrån. Hagström hade också hört ett ljud som påminde om en dieselmotor.

Några dagar senare blev Björn Fagrell uppringd av polismästaren i Lindesberg. Denne hade

nått av ett rykte om att ett främmande föremål hade varit synligt över Hällefors. Var det sant? Jo, det kunde Fagrell bekräfta, han hade ju själv sett det.

— Polismästaren bad mig skriva ner min berättelse i ett PM och rita in farkostens bana på en karta, vilket jag gjorde.

Brandbomb

Fagrell skickade sina anteckningar till polisen i Lindesberg, men när HJ försöker få tag på dokumenten visar det sig att de har rensats ur arkivet. Man gör så med ärenden efter fem år då utredningen inte har givit resultat. Alltså blev mysteriet olöst.

Man måste nog konstatera att Björn Fagrell fick sin märkligaste uppgift som pensionär. Under 37 år som polis har han knappast varit med om något så konstigt som det här.

Under kriget började han som polis i Haparanda, där tyskarna låg alldeles i närheten på finska sidan. Och när han senare kom till Hällefors blev det under åren många utredningar om hembränning, tjuvjakt, knivskärningar och till och med mord.

Strax före pensioneringen kastade någon in en brandbomb genom fönstret till hans tjänstestrum. Inredningen blev helt förstörd, men som tur var befann han sig inte där just då. En annan gång sprängdes polisstationens ytterdörr med dynamit. Men besök från yttre rymden — det var första gången för Hälleforspolisen.

— Jag har aldrig sagt att det var ett flygande tefat jag såg, men jag undrar fortfarande vad det var. Farkosten betedde sig inte som något flygplan eller helikopter som vi är vana att se.

Förfrågningar hos flyget gav vid handen att inga flygplan hade befunnit sig över Hällefors vid den aktuella tidpunkten. Det spekulerades också i om det kunde handlat om en liten zeppelinare som hörde hemma i Örebro.

— Det där undersökte jag, men det visade sig att ägaren hade zeppelinaren nerpackad i en låda. Så det kan vi utesluta, säger Björn Fagrell.

Hånad av militären

Eftersom Björn ville gå till botten med fallet kontaktade han några veckor senare Försvarsstaben för att rapportera vad han hade sett. Kanske ville militären utreda vidare? Men han blev närmast hånad av en officer, som inte ville höra vad en erfaren polis hade att säga. "Ni bara fantiserar!" blev det kärva svaret.

— Jag blev arg och förklarade för officeren att militären ska vara tacksam för att folk hör av sig när de ser något mystiskt. Några fantasier var det verkligen inte, vi var ju många som hade sett samma sak.

— Jag påminde honom också om hur det var när den ryska ubåten U 137 gick på grund i Gåsefjärden utanför Karlskrona.

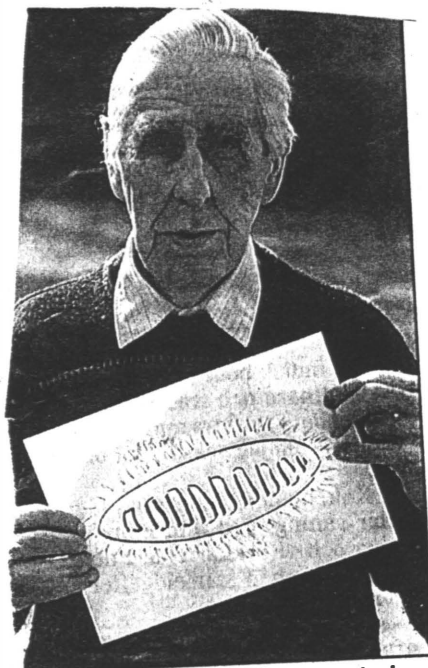
Det hade nyligen hänt då. Inte heller då trodde militären vanligt folk när allmänheten ringde och larmade. Inte förrän de hade fått frukost och var mätta och belåtna och själva åkte ut och tittade, säger Björn Fagrell allvarligt men med glimten i ögat.

Nu har det som sagt gått drygt 13 år. Många Hälleforsbor minns fortfarande den här kvällen med en rysning. Vad var det för ett underligt besök man fick? Vad var farkostens besättning intresserad av? Var kom den ifrån?

— Det går fortfarande inte att prata med folk om det här. Även de som såg farkosten påstår att de inget har sett, att de inget minns. De är väl rädda för att bli betraktade som tokiga om de berättar öppet, säger Björn Fagrell, som kan sätta hela sin gamla polisheder i pant för att det han berättar är sant.

— Jag skulle ge bra mycket för att få veta vilka det var som visade sådant intresse för Hällefors den där kvällen. Jag är i alla fall övertygad om att vi på jorden inte är ensamma i världsrymden, betonar Björn Fagrell. ■

det största mysteriet har förblivit olöst

Björn Fagrell med en teckning som han gjort av farkosten han och många andra såg. Den var ungefär så stor som två hopkopplade bussar.

Det finns liv på jorden

Nu är det officiellt: Nasa, USA:s rymdstyrelse, har tillkännagivit att det finns starka indikationer om liv på jorden – till och med intelligent liv.

Nasas vetenskapsmän har analyserat data från satelliten Galileo på samma sätt som man normalt analyserar data för att utröna om det finns liv på utforskade planeter. Upp-

gifterna från Galileo avslöjade lustgas, metan och syre. "Det finns massor av liv på planeten", kommenterade en vetenskapsman.

Galileo uppfattade också radiosignaler som blev starkare ju närmare jorden den kom. Ett typiskt tecken på intelligent liv, anser forskarna. (TT-AFP)

SVENSKA DAGBLADET 23-12-90

Första planeten utanför vårt solsystem upptäckt

□ Den första planeten utanför vårt solsystem har upptäckts av en grupp brittiska astronomer.

Enligt vad gruppens chef, Andrew Lyne, meddelade på onsdagen ligger planeten 30 000 ljusår från vårt solsystem och är ungefär lika stor som Jorden.

Även om man inte tror att det finns liv på den nyupptäckta planeten anser professor Lyne att fyndet visar att det kan finnas andra planeter i Vintergatan, den galax i vilken vårt

solsystem ingår, där förutsättningar för liv i någon form kan finnas.

Planeten avverkar ett varv runt sin pulserande stjärna, PSR 1829-10, på ungefär ett halvår.

Det var genom en ny metod att tolka de radiovågor om sänds ut från pulserande stjärnor som man lyckades skilja planeten från sin moderstjärna.

Upptäckten gjordes av ett forskarlag vid Jodrell Bank söder om Manchester. (TT)

NWT-31-7-91

LIV PÅ MARS – TIDS NOG.

Liv på Mars, sedan länge en

science fictionfavorit, kan bli verklighet. Men vänta inte på det.

Det kan ta 100 000 år, sade forskare på tisdagen. Tre forskare från USA:s rymdstyrelse sade i tidskriften Nature att det kan gå att förändra Mars så att liv kan finnas där. Medeltemperaturen på Mars, som ligger längre från solen än Jorden, är omkring minus 20 grader. Man kan till exempel värma planeten genom att använda enorma speglar för att värma planeten eller genom att svärta ner isen vid planetens poler.

(TT-Reuter)

Stjärnsmäll avbildad

■■■ Det stora Hubble-teleskopet har fotograferat en spektakulär frontalkollision mellan två galaxer som ger nya kunskaper om solsystemens födelse, meddelar amerikanska rymdflugstyrelsen. En bild som togs 16 oktober ger enligt Nasa nya möjligheter att studera hur extremt massiva stjärnor föds ur stora gasmoln. Bilden visar galaxen "Vagnshjulet" omgiven av något som ser ut som en ring på cirka 500 miljoner ljusårs avstånd. Ring-världen uppstod när en mindre galax brakade rakt in i navet på Vagnshjulet. Den kosmiska tryckvågen gav upphov till miljarder nya stjärnor i en ring som är så stor att hela Vintergatan skulle rymmas i den. (TT-AFP)

Rymdteleskopet Hubble

Costar: Installeras vid förra årets reparationsarbeten; rättade till primärspelns fokuseringsproblem

Lucka för bländaröppning

Sekundärspiegel

Primärspiegel

Stödjemodul

Radioantenn

Solcellplatta

EFTER FORSKNING : av

Anders Heerfordt

ur Danska UFO-NYT

Översättare: Gudrun Andersson

Störtade en farkost vid Lybeck 1961.

Av och till väcks en nyfikenhet vid en läsning av en artikel i en tidskrift. Anders Heerfordt läsare av UFO-NYT reflekterade över vissa upplysningar i artikeln, vi nu har nöjet att berätta.

Den kända amerikanska tidskriften "OMNI" började i aprilnumret 1994 på sidorna 48-59 en artikel som hade titeln "Inside the Military UFO Underground" skrivet av AYS RAYL. Artikeln innehåller intervjuer med tre personer, där följande upplysningar har fåttts av dom som arbetat för militären i NATO länderna. Därigenom hade de fått tillgång till UFO informationer.

Personerna är Charles J. Halt. Känd från Rendlesham Forest historien i England. Robert O. Dean och Bob Lazar känd för historierna kring Nellis Air Runge i Nevada USA.

Jag vill här endast ha historien med upplysningar från intervjuen med Robert O. Dean, som är född 1930. Det har berättats att han varit anställd i 27 år i det amerikanska försvaret och att han deltagit både i Korea och Vietnam krigen. Han har arbetat från 1963 i Watos huvudkvarter i Paris.

UFON blev taget på allvar.

Dean var intresserad av UFON och upplyser i intervjun, att han hade många tillfällen i Watos huvudkvarter, han blev där vittne till UFO-observationer på radar och kunde följas på avstånd som 1000 km. Där diskuterades UFO många gånger. Det blev mycket tid och pengar nedlagda för att studera UFONa. Dean fick tillgång till några av de hemliga rapporterna, dessa gjorde ett djupt intryck på Dean.

Där var berättelser om landningar, där svag radioaktivitet kunde uppmätas. Berättelser från jaktpiloter som hade förföljt ett UFO. Där fanns även berättelser från människor som hade mött små varelser, som kommit från UFON. Det var dessutom en berättelse om ett störtat UFO, och det är denna berättelse som jag vill se närmare på.

STÖRTAD FARKOST

Robert o. Dean upplyser i intervjun att en främmande farkost som var 30 m i diameter störtade 1961 nära Timmendorf inte långt från Lybeck. NATO hade följt farkosten på radar och nådde snabbt fram till platsen som blev avspärrat av engelsk militär. Farkosten blev upplastad på stora lastvagnar. 12 små varelser blev funna döda inuti farkosten. De blev obducerade och var av en typ man kände till från andra liknande händelser. Det fick beteckningen "Den grå lilla typen".

Efter den upplysningen sändes farkosten och resterna av de döda till en särskild militär avdelning i USA. I rapporten stod en rad punkter som man hade kommit fram till vid störtningen. Ovanstående berättelse i "OMNI" är efter min uppfattning intressant. Den är inte helt otrolig och just för att den måste kunna ge anledning till efterforskning lokalt. Berättelsen liknar andra berättelser, den visar även hur UFO-observationer behandlades i NATO. Den liknar även UFO litteraturens många andra historier om störtande UFOs.

Lokal efterforskning

Berättelsen kunde ge anledning till lokal efterforskning. Det hade vid några tidigare tillfällen när det hade störtat UFO:n, varit svårt att göra undersökningar. Här tänker jag särskilt på Roswell i USA 1947. Vid dessa tillfällen fann man 200 vittnen, dels lokala och vittnen från militärförläggningar från USAs städer. Timmendorf ligger några få timmars resväg från Danmark, ca 6-8 km nordöst från Lybeck och en lokal efterforskning låg därför fullt möjlig. Jag vände mig till de två tyska UFO-organisationerna Cenap (1) och Gep (2) för att höra om de kände till saken, och vilka undersökningar dom hade gjort. Jag fick svar av dom båda.

Gep kände inte närmare till saken, medan Werner Walter från Cenap svarade att man granskat den påstådda störtningen nästan 2 år. Journalisterna hade inget minne av något onormalt på lokal nivå i Timmendorf 1961. En genomläsning av tidningarnas arkiv, gav heller ingen upplysning av året 1961.

INGET VITTNE

Cenap skrev några lokala artiklar och sökte möjliga vittnen till händelsen. Man anlidade även den lokala radion och sökte vittnen. Men inga vittnen har anmält sig.

Dom tyska organisationerna har gjort vad dom kunnat, utan att få något napp. Alltså står berättelsen från en enkel man, utan vittnen.

Vad är lösningen på gåtan?

Efter min uppfattning finns det tre möjliga förklaringar till gåtan:

1. Berättelsen kan vara konstruerad av Robert O. Dean själv.
2. Eller berättelsen kan vara sammanställd av militären i ett avledande speciellt syfte. Dean kan vara ett oskyldigt redskap för historien.
3. Historien kan vara sann. Vittnena är fränflyttade efter så många år.

Robert O. Dean berättar i intervjun att bl. annat den tyska Heinz Berger och den engelska officeren Sir Thomas Pike hade tillgång till UFO rapporterna i NATOS huvudkvarter. Heinz Berger är nämnd av Dean som säkerhets chef, men hans namn går inte att finna vid min genomgång av det tyska uppslagsverket. Thomas Pike nämns av Dean som kommandant för NATO-styrkorna i Europa. Den genomgången bekräftar detta och visar att han var en högt placerad engelsk officer.

Standarverken för UFO litteraturen som Lx. Robert O. Boyd "InternationalWHO's WHO in UFO logy". Ronald D. Story "The Encyclopedia of UFOs" (1980) och George M. Eberhart "UFOs and the Extra terrestrial Contact Movement: a bibliography, vol 1-2" (1986). Ingen nämner Robert O. Deans namn eller artikel.

Vem vet mer

Det verkar därför som det under nuvarande tidpunkt, vore mer givande att finna personer som har känt honom genom åren. Istället för att utfråga lokala personer i Timmerdorf.

Skulle någon av Danska UFO-NYT's läsare sitta inne med upplysningar som kan ge mera svar, hör av er till redaktionen.

DANSKA UFO RAPPORTER.

Av Erling Hegelund och Kim Möller Hansen.

Två kollegor som arbetar nattpass i Årslev på Fyn, går den 29 maj 1994 kl. 02.03 utanför, för att titta på natthimlen. De ser ett ljus i nordvästlig riktning. Det är 5-6 lysande fyrkantiga fönster. Det finns ett blinkande ljus där bak. Ljusen liksom löper från den ena till den andra lampan. Ljuset är skarpt vitt.

Objektet är 100 m. från dem och ca 100 m upp i luften. Omkretsen var ca 30 cm på utsträckt arm. Objektet var hängande stilla en minut, därefter hörs ett svagt motorljud någon sekund, samtidigt började objektet att flytta sig mycket långsamt emot väst. Efter 5-6 min. kunde de fortfarande se det, men gick in igen.

En orange halvmåne

En mekaniker berättar följande om vad som hände den 28 maj 1994 på Tommerup på Fyn. Jag var ut för att rasta vår hund, jag står och tittar ut över öppna marker som hör till huset.

Plötsligt observerade jag en lysande orange-rött streck långt bort i horisonten. Det närmade sig och jag tänkte, vad är detta? Efter hand såg jag att det var ovalt och jag blev på det klara med att det verkligen kom rakt mot mig. Jag skyndade mig in och ställde mig i köksfönstret för att titta. Objektet var utanför och stod där och vickade från sida till sida på ca 3 meters höjd. Min fru kom också ut och såg detsamma som mig. Objektet var orange-rött och avståndet var ca 30-50 meter från oss. Objektet var närmast självlysande. Mitt på den såg det ut som några ringar men det var svårt att se. Då objektet stått och vickat ca 2-3 min. försvann den i samma riktning som den kommit. Den försvann sedan ofantligt fort, utan ett ljud. Observatören berättar att hunden pep då objektet var närmast.

Gult ljus om natten

Det är två observationer i Odense, som liknar varandra påfallande. Det första händer den 28 jan. 1994 vid Set Hansgarde i Odense. En kvinna vaknar plötsligt kl. 03.14 på natten och ser utanför fönstret ett mycket starkt och bländande gult ljus.

Hon berättar: Jag vaknade och tänkte irriterande på månen som lyste så kraftigt att den väckte mig. Jag satte mig upp och såg månen vandra från öst till väst. Det tog ca 2 minuter. Efter en stund när jag vaknat riktigt upptäckte jag att vädret var dåligt med regn. Det hela var över på 5 min. Då var allt svart igen.

Nästa observation sker på Sneglehaten i Odense den 14 feb.1994 Även här vaknar en kvinna 03.30, hon säger att det var underligt men somnar om igen. Klockan 03.45 blir sovrummet plötsligt helt upplyst, och hon sätter sig upp i sängen och ser ut genom fönstret ett starkt runt ljus som först var gult med en röd krans runtom. Hon kan inte få ögonen ifrån det. Det började sedan att tona bort långsamt. Vid båda tillfällena var fenomenet ljudlöst.

DANSK RAPPORT : Av Egon Olsen.

Uppvisning på natthimlen skrämde ett äkta par.

1987 bodde makarna i Urhøj vid Vejle. Här hade dom en period av 7-10 nätter en rad observationer. Nästan varje natt mellan kl. 23.00-03.00 såg de tre lysande objekt på himlen. Först kom ett stort objekt och därefter ett från vänstra sidan och sedan ett från högra sidan. Därefter slöt de sig tillsammans och bildade en triangelformation.

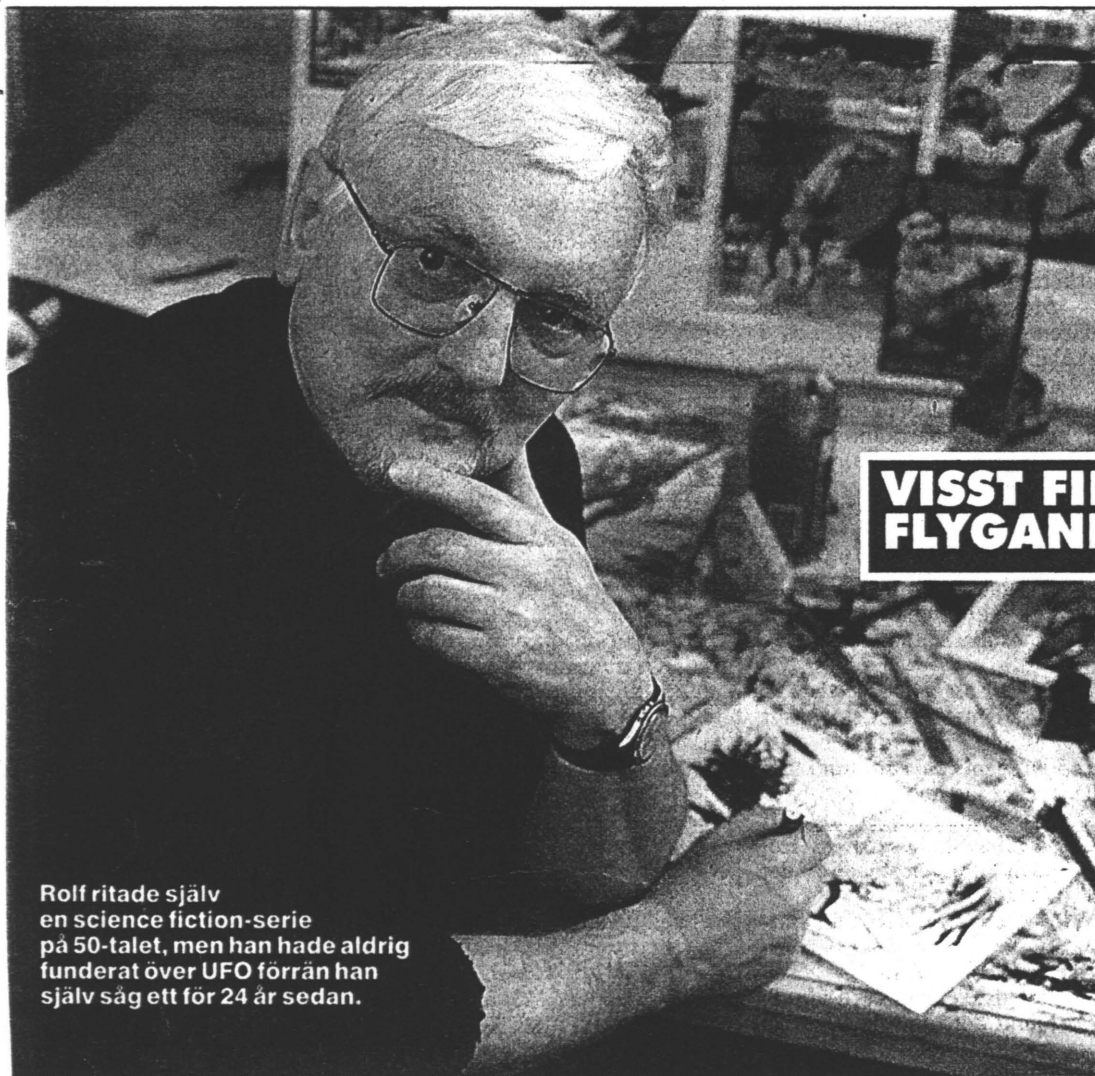
De sista 4-5 nätterna innan kulmen den 3 aug. kände sig makarna konstant övervakade. De kände att det var något i sovrummet. Till slut flyttade de ut ur rummet. De kunde bara inte vara kvar där, förklarade de.

Den 3 aug. går de till vila efter det att de åter sett triangeln. Klockan 02.30 vaknade de av att hela lägenheten är totalt upplyst av ett varmt rött-orange ljus. De blev förskräckta och trodde att lägenheten brann, men de kunde inte känna någon brand-rök. De sprang fram till fönstret och drog bort gardinen från fönstret. Där får de en chock, de ser en hel "UFO-uppvisning. Tre objekt flyger över hustaket på grannhuset, bara en meter över tak-et.

Objekten är metallfärgade och har en ljuskant runt mitten gult-orange-grönt och rött ljus. Samtidigt kan makarna se flera fönster. Makarna provade att fotografera objekten men vid framkallningen var alla negativerna blanka. Makarna uppskattade storleken till ca 6 meter i diameter. Avståndet till grannens hus är 20 m. Från det att objektena var vid hustaket och till att de stack upp mot himlen tog det ca 60 sek. Makarna har sedan denna observation känt sig psykiskt påverkade av observationen

Översättare: Gudrun Andersson.

Rolf, 61, är övertygad om att han mötte ett flygande tefat:

Rolf ritade själv en science fiction-serie på 50-talet, men han hade aldrig funderat över UFO förrän han själv såg ett för 24 år sedan.

**VISST FINNS
FLYGANDE TEFAT!**

Farkosten jag såg var inte

● Kan en man som har tecknat serier i fyra decennier bli tagen på allvar om han berättar att han har mött ett flygande tefat?

● Rolf Gohs, 61, var länge övertygad om att han skulle bli utskratad om han vittnade om den upplevelse han hade för 24 år sedan, så han höll tyst om den i många år. Först nu anser han att tiden är mogen att berätta.

Rolf Gohs enrummare på Råsundavägen i Stockholm vittnar om en stark skaparkraft. I rummet står hans filmkamera med redigeringsapparat och en stor samling grammofonskivor med klassisk musik.

En stor del av tecknarhörnarna i köket upptas av en reprokamera och bostaden är full av färggranna och slagkraftiga teckningar av den osårbara Fantomen och andra seriefigurer som Rolf har satt sin omisskännliga prägel på under årens lopp.

Under närmare 40 år ritade han omslagen till Fantomen och skapade även egna serier, som byggde på fantasier om besökare från yttre världsrymden, som ocku-

perar jorden med goda avsikter.

— Att jag själv skulle få uppleva något sådant hade jag naturligtvis aldrig ens funderat över.

Den omvälvande händelsen ägde rum i trakten av Stjärnhov i Sörmland på våren 1970. Han talar om upplevelsen med små ord. Han vill minst av allt skapa sensation.

— Men det jag har varit med om, det har jag varit med om. Det går inte att ändra på. Och så var vi två om det, konstaterar han.

Under ett par dagar vistades han och journalisten Peter Ingemark i Solbacka prästgård. De samarbetade på ett manuskript. — Den här förmiddagen var det strålande solsken och vi gick på en långpromenad med Peters

hund. Vi hade gått ett par timmar på byvägen då vi kom fram till en s-kurva. I den första kröken stannade vi upp eftersom hunden hade fått vittring på något och rusade rakt in i skogen framför oss. Vi hörde den skälla på avstånd och undrade litet oroligt vad den hade för sig och när den skulle komma tillbaka.

— Jag upptäckte ett föremål som blänkte till på marken och böjde mig ner för att undersöka det, men fann att det var en kapsyl. Just då uppfattade jag ett låte — ungefär som från en ilsken geting som närmare sig örat, fast hundra gånger starkare.

— Jag vände mig hastigt om. I motljuset från solen fick jag se

Speciellt för Hemmets Journal har Fantomen-tecknaren Rolf Gohs gjort den här bilden av sin upplevelse i trakten av Stjärnhov i Sörmland våren 1970.

tillverkad på jorden!

TEXT: INGMAR NORLÉN
FOTO: KURT PETTERSSON
TECKNING: ROLF GOHS

ett platt och runt, kanske något ovalt, föremål, svepa tvärs över vägen och vidare över skogen bakom mig. Det var inte mer än 10-15 meter från oss och rörde sig blixtnabbt. Grantopparna böjdes av vinddraget. Farkosten, som föreföll vara gjord av mörk metall, utstrålade en kraft som jag aldrig har sett maken till.

— Plötsligt hände det märkliga av allt. Snabbt som då man släcker en lampa försvann föremålet i tomma intet däruppe på himlen. Det blev kusligt tyst. Vad i all sin dar var det där? undrade vi.

— Ett tag stod vi som förstenade och stirrade frågande och smått chockade på varandra. Hunden var kvar där inne i sko-

gen. Vi fick ropa flera gånger på den innan den kom tillbaka. Den verkade spak och såg helt utmattad ut.

— På vägen hem sa vi inte mycket till varandra, men vi tänkte nog samma sak: Vi hade verkligen sett ett flygandefat!

Rolf tror att farkosten kan ha stått parkerad i en glänta ett stycke in i skogen och att den lyfte i samband med att hunden kom fram till platsen.

Fantasi eller fakta?

Efteråt resonerade Rolf och Peter mycket om sin upplevelse. De prövade i tanken om det kunde ha rört sig om någon naturlig företeelse — ett flygplan, en väderballong eller något annat vanligt. Men de

kunde inte se att det fanns någon naturlig förklaring.

Rolf och Peter kom överens om att inte tala om upplevelsen för någon.

Redan på den tiden förekom artiklar om UFO-fenomen i tidningarna, men risken att inte bli tagen på allvar var överhängande.

— Om någon skulle bli beskyddad för att hitta på saker så var det ju faktiskt vi, som i vårt arbete sysslade med fantasier på det här området, säger Rolf med ett litet leende.

— För egen del har jag alltid dragit en skarp och klar gräns mellan fantasi och verklighet. Vad jag har sysslat med vid ritbordet har inte fått påverka min syn på andra saker.

— Tidigare hade jag inte ägnat UFO-frågan något större intresse, men den här upplevelsen väckte mig. Den fick mig att inse att det finns saker som vi inte kan förklara. Och jag är övertygad om att en farkost som den vi såg inte kan ha tillverkats här på jorden.

Rolf var själv inne på det här området på 50-talet då han ritade den egna serien Mannen från Claa.

— Den handlade om varelser från andra solsystem som kom åkande hit i sina glänsande metallskivor. De ockuperade jorden för att rädda oss från en hotande katastrof. Men när jag hittade på den visste jag ingenting om UFO:n och flygande

Forts på sidan 111

forts...

tefat. — Man hade visserligen börjat diskutera sådana saker i USA och det stod en del om det även i svenska tidningar, men jag fördjupade mig aldrig i detta. Serien byggde helt på mina egna fantasier. Jag hade till exempel inte funderat igenom vilket slags energi farkosterna drevs med.

En ny värld

Serietidningar var inget som Rolf läste som liten. Han är född i Estland och där fanns inget sådant på 30-talet. Hans barndom och ungdom blev mycket dramatisk.

1936 flyttade familjen till Polen då fadern Johannes utsågs till dirigent vid operan i Lodz. Strax efter det att familjen gjort sig hemmastadd började det mullra i världen och Tyskland ockuperade Polen.

Rolf minns förföljelserna mot

judarna.

— Det började med att de inte fick gå på trottoarerna utan tvingades ner i rännstenen och nekades åka med bussar och spårvagn.

Aven i Lodz bildades getton och Rolf minns de stora grupperna av judarna som transporterades därifrån till koncentrationslägren.

— När ryssarna kom flydde vår familj till Österrike och vi bodde en tid i ett flyktingläger i Innsbruck. Senare kom vi till ett läger utanför Hamburg. 1946 fick vi följa med Bernadotte-transporterna till Sverige.

Rolfs farmor och farfar hade kommit till Sverige redan före kriget och nu kunde man åter-

förenas med dem. När Rolf som 13-åring gjorde sig hemmastadd i Sverige drogs han till seriernas värld. Han uppslukades helt av de tecknade äventyren.

— För mig var serietidningarna något helt fantastiskt. Rip Kirby blev min favorit och jag önskade hett att jag en dag skulle få teckna så där spännande historier.

Det hade nog inte blivit mer än drömmar om Rolf inte hade varit utrustad med en alldeles speciell tecknarbegåvning. 16 år gammal sökte Rolf upp utgivaren av Seriemagasinet och visade sina teckningar.

— Du får börja här så snart du slutat skolan, sa den imponerade redaktören.

— Det är i morgon, sade jag och så kunde jag börja redan dagen därpå.

Sedan dess har Rolfs liv varit teckning. Förutom Fantomen-omslagen har han illustrerat böcker, sysslat med layout och annat. Han har också utbildat sig till dokumentärfilmare och håller just nu på med en film om Fårö för att träna sig på det allra nyaste inom videotekniken.

När det gäller upplevelsen Stjärnhov har både Rolf och Peter Ingemark noggrant frågat ut av forskare från UFO Sverige. Inte heller dessa kampanjer med ledning av beskrivningar av händelsen komma fram till någon tänkbar förklaring. Man anser att det handlar om ett typiskt UFO, det vill säga ett oidentifierat flygande föremål som chockade dem den där middagen.

— Jag är fortfarande nyfiken på vad det kunde vara. Jag hoppas någon gång få en förklaring på varför farkosten befann sig just i närheten av oss därute skogen, säger Rolf. ■

HUR KOM JORDEN TILL?

Ingen vet riktigt säkert hur jordens skapades.

Det har berättats många olika historier om den saken!

Överallt och i alla tider har folk undrat och gissat och försökt förklara hur livet kom till och hur det började en gång för den allra första växten och för det allra första djuret och för den allra första människan!

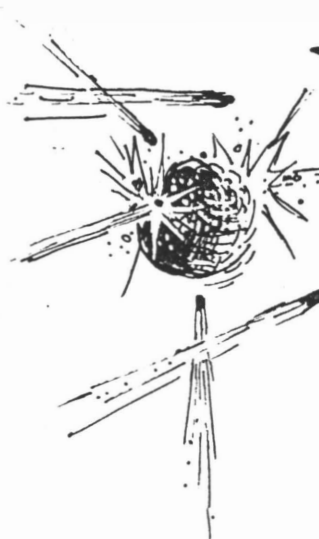
Men ingen vet riktigt säkert hur det gick till. Forskarna idag tror inte att den allra första människan var någon människa. Dom tror att hon var något annat sorts däggdjur som långsamt utvecklade sig till människa...

Ingen vet riktigt säkert och det finns så många olika förklaringar, men en av dem som forskarna tror på idag är att jorden skapades av *stoft* — små korn och damm och grus och snömos och metalloxider och kolväten och andra molekyler. Sånt som finns ute i rymden! Forskarna idag tror att jorden skapades av kallt stoft som krockade och slog sig ihop till allt större klumpar, som bara växte och växte och tog till sig allt nytt stoft som kom i vägen...

Och när dessa kalla stoftkorn krockade med varandra utvecklades hetta! Stoftmassorna bara växte och växte och krockade med varandra och klumpade ihop sig tills dom började likna ett klot, som bara blev större och större...

Och det allra första däggdjuret, som födde sina ungar levande istället för att lägga ägg, tror forskarna inte var något däggdjur. Dom tror att det var någon sorts fisk! Och den första fisken tror dom inte var någon fisk utan något helt annat!

Men hur kom *det* till då? Och det som var innan? Och det allra första livet? Och själva jorden... hur kom jorden till?

MYSTISK MAKT.

1 EN SÅ BRÄCKLIG PLANTA SOM EN SVAMP KAN GENOM DET STÄNDIGA TRYCKET MEDAN DEN VÄXER LYFTA EN STEN, SOM KAN VÄGA FLERA KILO.

SÅDANT KAN HÄNDA.

EN HACKSPETT FÖRSÄTTTS IBLAND I EN YTTÉRST RETSAM SITUATION. NÄR DEN HACKAR HÅL PÅ ETT GALLAPPL ELLER EN EK FÖR ATT KOMMA ÅT LARVERNA I DET, HÄNDER DET ATT NÄBBEN FASTNÄR. FÄR DEN INTE LÖSA DEN, MÅSTE DEN SVÄLTA... TROTS ATT DET FINNS MAT PÅ EN NÄBBBLANGDS HÅLL.

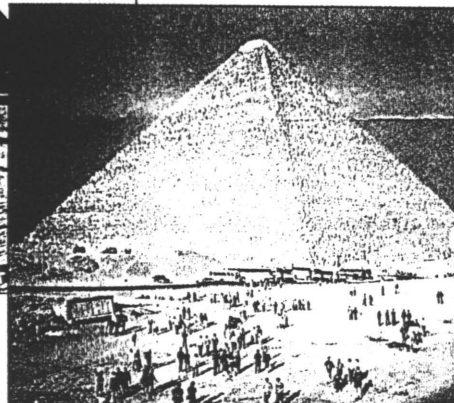
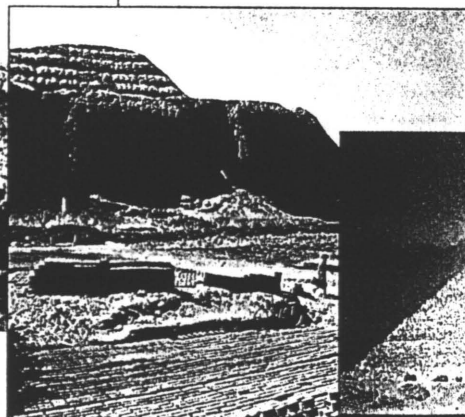
FÄR EN MUSSLA V LÄGVATTEN TAG I EN ANKUNGE! FOT OCH HÅLL DEN FAST, KA DET BETYDA K/STROF FÖR ANKUNGEN, NÄR DE BLIR FLOD.

FORNTIDENS PYRAMIDER

ÅRETS BOK

INTRESSANT
"LÄSNING"

En populärvetenskapligt skriven odysse över världens alla forntida pyramider. Få länder har en så intressant historia, med så storslagna monumentala byggnadsverk som Egypten, Mexico, Guatemala och Peru.

Här ges även en orientering om mindre kända pyramider. De har skärskådats på platser som till exempel Sudan, Italien, Tahiti, Sri Lanka och Kina.

Du får här tillsammans med författaren uppleva de gamla monumenten och detta på ett personligt och upptäckande sätt.

Nya fakta om okända kammare i Keops pyramid. Sfinxens hemlighet.

Boken försöker också ge svaren på följande frågor! Av vem, när, varför och hur byggdes dessa ståtliga pyramidmonument?

BESTÄLL BOKLISTA: Denna lista innehåller mer än 100 boktitlar i detta och angränsande ämnesområden. Vi sänder den till dig utan kostnad. Vår adress är: NTB/Parthenon, Box 3053, 611 03 Nyköping

Ytterligare en ny
intressant bok.

Mötet i gläntan

Sveriges mest kända närkontakt med UFO

av Clas Svahn och Gösta Carlsson

Den sensationella händelsen 1946 då "Pollenkungen" Gösta Carlsson mötte människoliknande utomjordiska besökare vid en landad rymdfarkost, utanför Ängelholm i Skåne. Inte förrän nu kan du ta del av hela historien egenhändigt nedskrivna av Gösta Carlsson, en berättelse som engagerar och förvånar.

För första gången får du se fotografier av de föremål som farkostens besättning lämnade kvar på landningsplatsen. Däribland en kvarts- eller diamantstav som bär okända skrivtecken.

Förhandsbeställ den högtintressanta boken så får du den dig tillsänd per postförskott så snart den tryckts. Då får du ta del av det till stora delar opublicerade materialet innan boken dyker upp i bokhandeln. Har vi tur hinner boken ut före jul. Priset är i skrivande stund ej fastställt men beräknas bli överkomligt. Beställ boken på samma adress som ovan.

Rapport från

"Ljuset" på Martebomyren

22-28 oktober 1994

I förra numret av Stockholms UFO-nytt berättade jag om Mikael och mitt besök på Gotland för att se närmre på det ljusfenom som det berättas om skall finnas vid Martebo.

Den 22 oktober var det så dags igen att åka tillbaks till Gotland och Marteboljuset. Den här gången var vi åtta personer från fastlandet.

Ett gäng hade mött upp vid Oskarshamnsfärjan kvällen den 21:a och gjort sällskap över, det var Linda Lindström, Leif Lissjanis, Hardy Coleman och Kent Kilby. Lördagen den 22:a tog Irre Bredin, Mikael Sjöberg, Kerstin Hulthén och jag färjan från Nynäshamn 12.40, vi var framme på kvällen 17.40. Vi åkte raka vägen till Gillis Nilsson, i Tingstäde där vi skulle bo, där möttes vi av de som tidigare hade kommit ner på morgonen samt Alvar Johansson från Gotland som också hade tagit en semestervecka för att hjälpa oss, och som kände till platsen.

Vi hade ett kort möte, sedan åkte samtliga ut till Martebo, vi hade med oss kamera och bandspelare utifall något skulle inträffa, för övrigt hade vi bestämt oss för att vi bara skulle åka ut och kanske ha turen med oss att få se ljuset. Vi kom inte till Martebo förrän strax före 21-tiden, då var det redan några personer där som sa att de sett ljuset något tidigare. Efter överfarten till Gotland kände vi oss lite dåsiga, trots att det inte tar mer än 5 timmar. Vi stannade inte kvar så länge, utan satsade på att vi skulle vara piggare till de följande kvällarna, vi visste också att det skulle bli mycket sena nätter.

Följande förmiddag den 23:e åkte Irre, Kerstin och jag ut för att orientera oss på plats och se hur terrängen var, de övriga hade varit där dagen före. Vägen där fenomenet sägs uppstå är en raksträcka på några kilometer, vi gick vägen fram och tillbaka. Irre upptäckte att på en av telefonstolparna var det uppsatt en säkerhetsnål, från den gick det ett grön tråd som var utlagd 23 meter utmed vägen och var fastsatt vid en trådrulle. Bredvid stolpen fanns en tom kartong med texten "Larmmina". Då trodde vi att vi löst mysteriet Marteboljuset, vi såg framför oss några busfrön som ville spela allmän-

heten ett spratt och att de kanske kunde lyckas med att få fram ett ljus med hjälp av dessa hjälpmedel. Men när vi hade talat med övriga gänget, förstod vi att så inte kunde vara fallet.

Per-Erik Karlsson som är bonde och äger marken vid Knutstorp, hade satt upp en vägspärr vid början av vägen för att vi inte skulle behöva få besök av andra bilar, utan att de som nu kom stannade vid avspärrningen och gick sedan ner till den första platsen där vi stod.

På kvällen klockan 17.30 var vi utplacerade på 3 olika ställen utmed vägen, vid den första stationen, Knutstorp, ca 500 meter från avspärrningen fanns Irre, Hardy och Mikael, 400 meter längre ner vid kanalbron fanns Leif, Linda och Alvar och en station ytterligare 600 meter bort, där stod Kerstin, Kent och jag, vid en avtagsväg där vi visste att det kunde komma bilar.

Vid varje station hade vi en walkie talkie för att kunna kommunicera med varandra, vid första stationen hade vi både kamera och video, vid mellanstationen fanns det också en videokamera.

Så snart vi kommit på plats, kontrollerade vi alltid med billjusen var vi fanns plus att vi hade bra kommunikation med varandra.

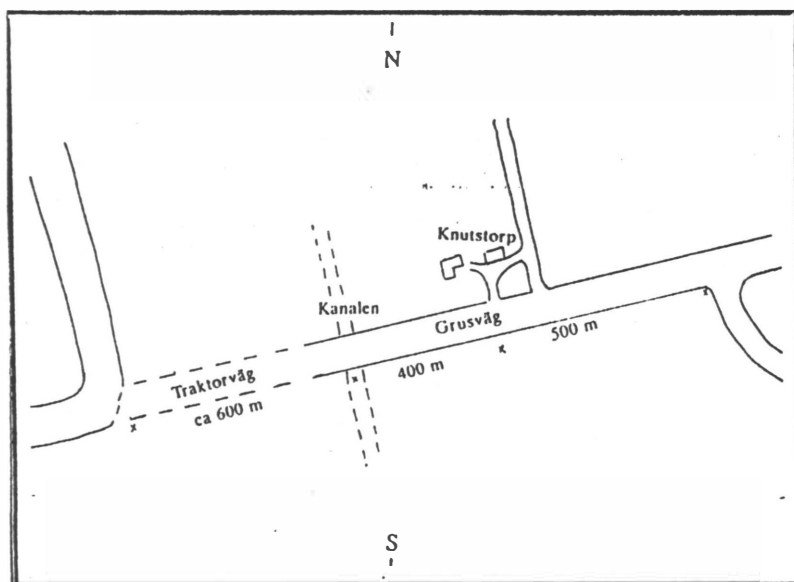
Redan 18.30 fick vi första anropet från Irre, att hon såg ett ljussken från sig räknat, ca 450 meter och ca 25-50 meter framför vägbommen ett ljus som var stort som en 5-krona med utsträckt arm, något senare ytterligare ett ljus som hon beskrev som ett stort runt ljus som såg ut som små prismor, och att det påminde också om ett förstorat flugöga.

Hardy kunde också se ljuset klart medan däremot Mikael hade svårare att urskilja ljuset. Efter ca 5-6 minuter ser även vi som satt ca 1,5 kilometer bort ett ljussken. För att vara säkra på att det var ljuset och inte billjus anropa vi Irre, och vi fick svar att det absolut inte fanns någon bil i närheten.

Kent föreslog att någon av dem som stod närmast skulle gå ljusskenet till mötes. Hardy gjorde det, men när han gått cirka 50 meter hade han svårt att urskilja ljuset och han tyckte också att det förflyttat sig inåt skogen, han fortsatte själv in

på en mindre väg. Efter bara några meter såg han inte ljuset utan gick tillbaks och fortsatte att gå mot det håll där de sett ljuset. Hardy kunde inte se något ljus under den promenad han gjorde ca 500 meter upp, han gick också runt platsen strax ovanför vägbommen. Hardy återvände till Irre och Mikael, när han är tillbaks till utgångsplatsen såg han återigen ljuset på samma plats som han sett det tidigare. Irre hade under tiden fått förstärkning från mellanstationen av Leif som hade gått upp till henne. Irre, Leif och Mikael kunde se ett ljus på exakt samma plats hela tiden när Hardy var ute på sin vandring och måste ha passerat ljuset.

När jag avlyssnar min bandspelare har ljusfenomenet pågått cirka 40 minuter, under denna tid har de även sett mindre ljussken inne i skogen. Mikael och Leif gick runt inne i skogen för att se efter om det fanns spår av människor som ville spela oss ett spratt, men de kunde inte upptäcka något speciellt. Tyvärr tog ingen några bilder.

Karta över vägen där ljusfenomenet äger rum.

Ljusskenet tonades ner och försvann, resten av kvällen förblev lugn.

Irre har också noterat att temperaturen i terrängen steg ett par grader under tiden som ljusfenomenet var aktivt.

Vi var kvar till klockan 02.00, men då var de flesta trötta och ville åka hem, för att samla nya krafter till nästa kväll.

Kvällen den 24:e stod jag kvar vid stationen längst bort tillsammans med Hardy och Linda, vädret var växlande molnigt och stjärnklart, emellanåt hade vi en underbar måne att se på.

Under kvällarna när vi stod utmed vägen kunde man urskilja små ljusglimtar som beskrevs som små kornblixtar, ungefär en meter över marken, ibland i trädkronhöjd. De flesta var röda några även vita. Dessa kommer jag i fortsättningen att kalla för "blink" eller "ljusglimtar".

Stationen som tidigare stått vid Knutstorp hade vi flyttat upp till bommen. De som stod vid vägvärrningen och vi som stod längst bort såg "blink", vid 22.20-tiden men inte mellanstationen, vi hade dessutom fått dimma mot kanalen så det var ännu svårare att avgöra var det hade blinkat någonstans, men inga bilar syntes till. Cirka 22.30 flyttade Mikael och Kerstin ner till Knutstorp där de stod tillsammans med Leif, Kent och Alvar resten av kvällen. Irre kom bort till oss vid stationen längst bort. Alvar kom för att avlösa Irre och mig och var kvar resten av natten. De såg inga mer ljussken under natten.

Tisdagen den 25:e flyttade jag upp till stationen vid Knutstorp tillsammans med Leif, Kerstin, Kent, Linda och Agneta Halldén som hade kommit med båten på morgonen, Mikael hade tyvärr varit tvungen att åka hem på kvällen, Alvar kom till oss något senare. Stationen som låg längst bort var nu framflyttad ca 300 meter närmre kanalen. Vi hade upptäckt att vi kunde se bilarna på vägen lika bra därifrån.

Den här kväll var det flera "ljusglimtar" från och till hela kvällen utmed vägen, vi såg också ett rött sken som vi först trodde var en ficklampa men det kom ingen gående, plus ett pulserande ljussken, inga bilar kunde ses.

Maria Bodlund, från Gotlandsföreningen kom till oss vid Knutstorp, och var med oss på kvällen. Hon berättade för oss hur hon tidigare hade sett ljuset. Maria kan inte ge någon naturlig förklaring till det ljussken som hon såg första gången, det skifta mellan rött och vitt via gult, det var inte särskilt stort, som en tioöring med utsträckt arm. Maria sa också, att det ofta är billjus.

I våras när Mikael och jag var vid Knutstorp såg vi ett klot som "flöt" fram inne i skogen, då trodde jag att det var vår ficklampa, som lyste in mot skogen. Nu när vi var där försökte jag få fram samma effekt med en ficklampa, jag provade med flera olika lampor, men det gick inte ens att

komma i närheten av samma effekt.

Nu har vi kommit fram till onsdagkvällen den 26:e, det var uppehållsväder under tiden vi ställde upp våra kameror, men strax efter började det ösregna. Vi hade två stationer, en vid Knutstorp och en ca 750 meter längre bort. Irre och Hardy och jag stod vid Knutstorp på den andra platsen fanns Leif, Kerstin och Kent senare kom även Alvar dit. Ola Sollerman från Gotlands Tidningar var ner till Knutstorp och intervjuade Irre om söndagens ljusfenomen.

Samma kväll hade ett gäng från Stenkyrka hembygdsförening och Lummelunda gille planerat ett möte, först skulle de träffas vid Knutstorp för att förhoppningsvis få se ljuset. Jag blev tillfrågad om jag ville följa med till mötet och få höra lite historia om Marteboljuset. Trots ösregnet stod alla kvar dygt en halvtimme, men sedan gav de upp och fortsatte till IOGT-lokalen där de fick möjlighet att se ljuset på video. Gillis som vi bodde hos har videofilmade ljuset, och det var det som visades. När alla som sett ljuset, bads att sträcka upp en hand var det ett 20-tal av ca 60 personer som sett ljusfenomenet.

Efter videofilmen berättade Ingemar Gotvik, som är uppvuxen vid Knutstorp, om ljuset som han sett sedan barn.

Ingemar berättade att man ofta såg ljuset, men man talade aldrig om det, det bara fanns där, de var rädda att folk skulle tro att de ljög. Ingemars föräldrar såg ljuset första gången mars/april 1922. De bodde då en bit ifrån Knutstorp. De kunde inte förstå vad det var för ljussken de sett, utan hans far och en morbror gick dit morgonen efter för att leta efter spår i snön, men inga spår fanns. De såg ljuset flera gånger under 1922 och 1923. 1923 flyttade familjen Gotvik till Knutstorp.

Hösten 1930 när Ingemar gick hemifrån kl 7.00 på morgonen och skulle gå till skolan, såg han ljuset. Vid 12-års ålder såg han ljuset vid kanalbron när han cyklade hem, han cyklade mot det och ljuset slocknade.

Under kvällen kom frågor upp, om man trodde det var andeväsen, men det var det ingen som trodde på. Är det gas, har det med magnetism att göra eller är det kanske ett elektriskt fenomen? Ja, frågorna var många, men inga svar kunde ges.

Efter mötet blev Veronica Lind, ordförande i UFO-Gotland och jag intervjuade av Lena Swensson från Gotlands utbildningsradio.

Klockan hade börjat närma sig 22.30, och vi åkte ner till Knutstorp där övriga gänget troget

stod på pass Maria och Carl hade också kommit dit under kvällen. Kvällen hade varit lugn. Regnet vräkte ner och vi bestämde oss för att avsluta kvällen vid Knutstorp och åkte hem.

Så har vi kommit fram till sista kvällen den 27:e. Det var den mörkaste och den tystaste kvällen på hela veckan. Två stationer en vid Knutstorp, där fanns Leif, Kerstin, Kent, Alvar och jag, samt en station ca 700 meter längre bort på vägen där fanns Irre och Hardy. Till och från var det en stjärnklar kväll. Vi fick besök av några ungdomar, ett par hade sett ljuset ett par gånger tidigare, ungefär ca 10 - 30 sekunder.

Vi som stod vid Knutsby såg ett ljus vid kanalen, Hardy och Irre tog en promenad dit, för att se om några utomstående eventuellt var där för att skoja med oss.

Cirka 21.30 meddelade Irre att de såg ett mycket starkt sken vid kanalen, men vi som står vid Knutstorp såg ingenting. Irre blir mycket förvånad över att inte vi såg det. Irre frågar oss om det går att se billjus från vägen, men det är knappast troligt. Vad man kan se är ett svagt ljussken över trädkropparna när bilarna slår på helljus. Helt plötsligt sa Irre att hon såg ett svart sken, hur nu ett svart sken ser ut, jag ställde frågan till henne, hur ser ett svart sken ut, hon säger då, att det plötsligt blev alldeles svart där ljuset tidigare hade varit men sakta blev det "vanligt" mörker igen.

Om man ser i kikaren kan man se cigarettglöd på ett avstånd av 650 meter. Alvar meddelar att när Kerstin tände cigarettändaren såg det ut som den tändes vid kanalen, men i själva verket tändes den ytterligare 400 meter längre bort, så svårt är det att avgöra avståndet på natten.

Från Knutstorp ser vi ett starkt ljusblått sken men Irre och Hardy ser inget, och klockan är 22.17, efter en stund såg även de ett svagt sken. Ingen av oss kunde urskilja någon ljuskälla, så småningom kommer det i alla fall en bil.

Klockan 23.26 såg samtliga som stod vid Knutstorp en blixtnär över våra huvuden. Kvällen kändes lång. Alvar, Kerstin och jag åkte hem ca 1.00.

På morgonen efter fick vi höra att strax efter att vi hade åkt hörde Leif och Kent dunkar vid Knutstorp, de anropar Irre och Hardy, alla fyra närmar sig Knutstorp för att försöka se vilka som var där, men tyvärr hade de redan försvunnit när de kom fram.

På förmiddagen åkte Kent, Alvar, Kerstin och
forts. nästa sida →

Vi bor på en stjärnö

Vår sol och alla stjärnor
som vi kan se
ingår i ett stort system
som kallas en GALAX.
Vår galax heter VINTERGATAN.
Från vår plats i den
ser vi andra delar
av Vintergatan
som ett svagt, lysande band
över himlen.

Om vi inte själva befann oss
inne i galaxen
utan såg den utifrån
skulle den se ut
som ett stort, snurrande hjul
med spiral-armor.

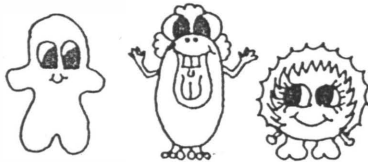
Men vår galax
är bara en
av miljarder andra galaxer.
En av våra grann-galaxer
kan vi faktiskt se
med blotta ögat.

Vi ser den som en svag fläck
i stjärnbilden Andromeda.
Den kallas därför
ANDROMEDAGALAXEN.
Den är dubbelt så stor
som Vintergatan
och ligger över 2 miljoner
ljusår från oss.
HÄR SER VI ALLTSA
2 MILJONER ÅR BAKÅT I TIDEN!

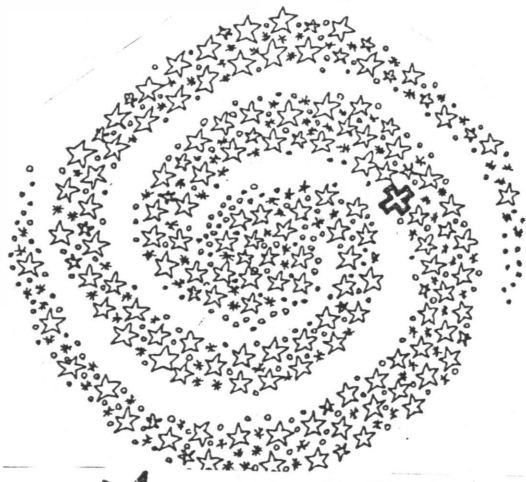
Vi bor i en liten värld (Jorden)
i en större värld (Solsystemet)
i en ännu större värld (Vintergatan)
som är en del
av en ännu mycket större värld
(UNIVERSUM) som ingen
vet hur stor den är.
Galaxerna rusar ifrån varandra
med hög hastighet.
Vart?
Vad finns bortom stjärnorna?
INGEN ENDA MÄNNISKA VET.

Varför skulle just vår sol
vara den enda stjärnan
som har en planet med liv?
Bland alla dessa miljarder
stjärnor!
Nu låtsas vi
att du ger dig ut
på en rymdresa.
Du kommer till en stjärna

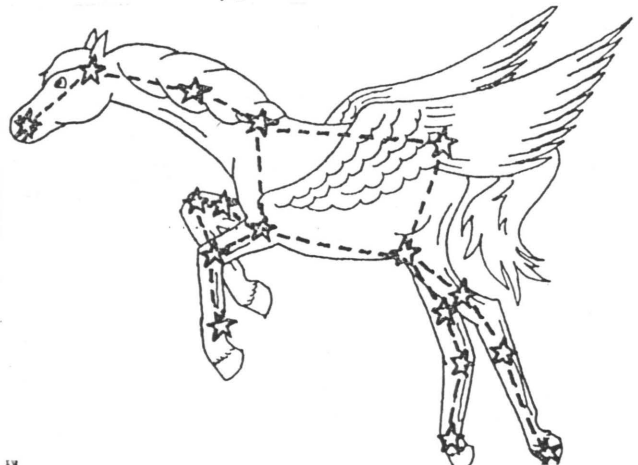
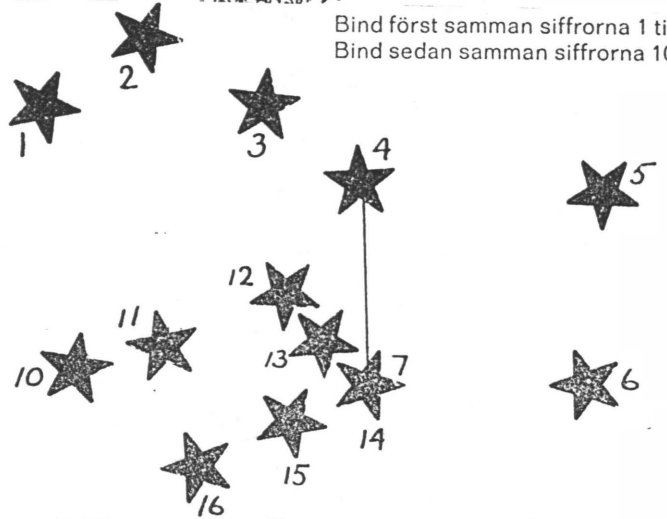
som heter

Den har en planet som heter
Vad hittar du där?
Hur ser det ut?
Kanske ser människorna
annorlunda ut.
Tre armar
vore väl bra att ha
när man har bråttom?
Ögon runt hela huvudet?
Fötter med hjul kanske?
Fantisera i ord och bilder!
LYCKLIG RESA!

Bind först samman siffrorna 1 till 7.
Bind sedan samman siffrorna 10 till 16.

Vad tycker du att figuren liknar?
En häst utan svans och bakben?
Den här stjärnbilden kallades PEGASUS.
Det är ett grekiskt ord
som betyder just "häst".

forts. från föreg. sida

jag ut till Knutstorp för att se om vi kunde se några
spår. Det fanns några färska spår efter mopeder, så
frågan kvarstår, vilka var där?

Även frågan om ljusfenomenet finns kvar.

Är det billjus?

Är det ett naturfenomen?

Eller kanske någon som vill skoja?

Även om några vill spela allmänheten ett spratt,
så ser det ut att finnas något annat också.

Vi som var där lärde oss mycket under veckan,
bl.a. hur svårt det är att säga rätt avstånd, eller att
bedömma tiden, när Hardy var ute på sin
promenad, trodde han att han var borta 5-6 minuter
och vi andra sa att det var mellan 15-20 minuter.
Innan vi åkte hem fick Hardy gå den väg som han
hade gått på natten, det tog ungefär 17 minuter.

Till våren kommer troligtvis några av oss att
åka tillbaks för att fortsätta våra enkla
undersökningar, men vi vet fortfarande inte vad det
är vi ska söka efter.

Inga-Lill Wallin